

РЕШЕНИЕ

№ 6823

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7569** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директора на ТД Митница С. на Агенция „Митници“ срещу Решение № 2473 от 26.05.2023г., постановено по НАХД № 6260/2022г. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №BG2022/5800-90/НП, издадено на 01.03.2022 г. от директора на Териториална дирекция Митница С. на Агенция”Митници”, с което на Ч. Б. Б., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание “глоба”, в размер 1 884,80 лв., на основание чл.123, ал.1 Закон за акцизите и данъчните складове и са отнети в полза на държавата общо 31броя кутии, съдържащи общо шест килограма и двеста грама тютюн за наргиле от различни марки, като предмет на оцененото като нарушение, на основание чл.124, ал.1 вр. чл.123, ал.1 Закон за акцизите и данъчните складове.

В жалбата касатора подробно е изложил съображенията си за това, че съдът неправилно не е интерпретирал доказателствата по делото и погрешно е извел като дата на съставяне на АУАН 28.09.2020г. в резултат на което погрешно е извел и правния извод за наличие на съществено нарушение административнопроизводствените правила.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. П., който

поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

Ответникът по касацията – Ч. Б. Б., редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв.Ч. оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението на СРС по аргументи, изложени в отговора на касационна жалба. Моли за присъждане на разноски.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и моли съда да потвърди обжалваното решение.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, X. Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, срещу акт, който подлежи на обжалване и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че срещу Ч. Б. Б., ЕГН [ЕГН], било образувано административнонаказателно производство, със съставянето от свидетел Д. А., на акт, конкретно и според отразеното в съдържанието на същия - на 28.09.2020 г., за установяване на административно нарушение, посочено като такова по чл.123,ал.1 ЗАДС. В акта било отразено, че на 21.10.2021година Б. е държал доброволно 6,2кг тютюни за наргиле, разпределени в 31броя кутии, с грамаж 200грама всяка, с надпис “ОС”, “ХОЛСТЕР”, “ДАРКСАЙД”, като акцизните стоки са били без български акцизни бандероли, при положение, че е бил задължителен съгласно закона. Така съставен, отново според посоченото в съдържанието, актът бил предявен, подписан и препис от него бил връчен на Б. на 21.10.2021година, а въз основа на акта последвало издаването на 01.03.2022година на атакуваното наказателно постановление №BG2022/5800- 90/НП от директора на ТД Митница С..

От правна страна Софийският районен съд е приел, че: „не е бил спазен 6-месечният срок по чл.128,ал.1 ЗАДС вр. чл.34,ал.3 ЗАНН, нормативно установен за издаване на наказателно постановление в рамките на образувано административнонаказателно производство, който срок законодателят ясно и безусловно е обвързал като начало с датата на съставянето на акта за установяване на нарушението“. Освен това съдът изрично е посочил, че: „няма как да приеме, че неспазването на 6-месечния срок при издаването на наказателното постановление, съпоставено с посочената дата на съставяне на акта за установяване на нарушението, е резултат на “техническа грешка”, преодолима на основание чл.53,ал.2 ЗАНН, преди всичко, защото самият законодател, уреждайки административнонаказателното производство, не е предвидил такъв институт, а и защото, както датата на съставянето на акта, така и тази на издаването на наказателното постановление, представляват задължителни и в същото време основни реквизити на актовете на органите на административнонаказателното производство, чието коректно отразяване в самото им съдържание е изключително и особено съществено задължение на тези органи, в т.ч. и по причина, че с датата на съставянето на акта, респ. с датата на издаването на наказателното постановление, при това точно така, както са отразени, от своя страна са свързани и други важни преценки, наред с тази за спазено изискване, произтичащо от разпоредбата на чл.128,ал.1 ЗАДС вр. чл.34,ал.3 ЗАНН, а отделно от това, ако приемем, че пропуски от категорията на допуснатите в настоящото административнонаказателно производство, има предпоставки да се третираат като “технически грешки”, според съда това би

превърнало процесът по административнонаказателно преследване и реализиране на административнонаказателна отговорност в административнонаказателен произвол, при който изначално и няма никакви гаранции за правото на защита на лицето с повдигнато и предявено административнонаказателно обвинение.“

Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но е оправомощена да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Нарушение на тези изисквания е налице когато решаващият съд е игнорирал доказателства (напълно пренебрегнал), само формално е обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което именно сочат данните по делото.

Към доказателствения материал по делото е приобщена в цялост административнонаказателната преписка в това число и АУАН № 225р-37416/21.10.2021 г. по описа на 01 РУ - СДВР и издаденото въз основа на него НП № BG2022/5800-90/НП, докладна записка по проверка по преписка рег. № 225 р-37345/21г. на 01 РУ – СДВР, Протокол за доброволно предаване. В съдебно заседание е разпитан и съставилият АУАН-св. Д. А.. Съдът не е осъществил дължимата преценка на доказателствата по делото и няма фактически установявания. За да отмени оспореното НП № BG2022/5800-90/НП районният съд е приел, че при съставяне на АУАН, въз основа на който е издадено НП, са налице допуснати съществени процесуални нарушения, водещо до опорочаване на цялото производство по издаване на НП. Констатираното нарушение се изразява в това, че в АУАН е посочено, че е издаден на 28.09.2020 г., а в НП, че същия е издаден на 21.10.2021г. като се касае за техническа грешка, поради което е приел, че НП е издадено извън преклузивния срок. Настоящият касационен състав не споделя изводите на СРС за наличие на съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на НП само и единствено на това основание. Действително, както е посочено в решението на СРС, в началото на АУАН е посочено, че същият е издаден на 28.09.2020 г., а в НП е посочено, че АУАН е издаден на 21.10.2021 г. Т.е., налице е разминаване в годината на съставяне на АУАН. Това обаче противоречие е преодоляно с НП и по никакъв начин не може да доведе до накърняване правото на защита на санкционираното лице, за да се приеме, че може да представлява основание за отмяна на НП. Това е така, тъй като от една страна от всички доказателства по делото се установява, че проверката е извършена именно на 21.10.2021г., а не през 28.09.2020 г., извършеното нарушение е констатирано като такова именно на 21.10.2021г., на общо четири места в АУАН е посочена датата 21.10.2021 г. като дата на извършване и установяване на нарушението. Не на последно място, в края на акта, като датата на неговото съставяне в присъствието на нарушителя и предявен му на същата е посочена отново 21.10.2021г. Т.е., за наказаното лице е абсолютно ясно, че датата на извършване на нарушението, както и датата на съставяне на АУАН е 21.10.2021г. г., а посочената в началото на АУАН дата на съставянето му, се дължи на техническа грешка. От друга страна, на основание чл. 53, ал.2 ЗАНН, когато е допусната нередовност в АУАН, но извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, са безспорно установени, се издава НП. Т.е., когато се касае за техническа неточност при съставянето на АУАН, какъвто е настоящия случай, с НП тази неточност може да бъде санирана, доколкото извършването на нарушението, самоличността на

нарушителя и неговата вина, са безспорно установено. Законът не случайно е предвидил такава хипотеза, за да не може едно констатирано безспорно нарушение да остане ненаказано, поради допуснати технически неточности. В този смисъл, основателни се явяват доводите, изложени в касационната жалба.

Освен всичко изложеното, за да бъде едно процесуално нарушение, каквото е настоящето, основание за отмяна на НП, то следва да е съществено. Съществено е едно процесуално нарушение, което ако не беше допуснато, можеше да се стигне до различен от установения извод, или пък ако с това нарушение е накърнено правото на защита на санкционираното лице. В настоящия случай, допуснатото нарушение не е от нито една от двете посочени категории. Поради което не е съществено и не е основание за отмяна на оспореното НП. Поради това, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Като е отменил постановлението на формално основание съдът не е обсъдил спора по същество. При липсата на изчерпателни фактически и аргументирани правни изводи относно релевантните и включени в предмета на доказване по делото обстоятелства за законосъобразност на процесното НП, касационната инстанция е в невъзможност да осъществи дължимия от нея контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който да замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане съдът следва да обсъди, съобразно твърденията и възраженията на страните, събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и въз основа на техния анализ да изложи мотиви по съществуването на спора.

По претендираните от страните разноски ще се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно Решение № 2473 от 26.05.2023г., постановено по НАХД № 6260/2022г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.